

Kitchen Budapest pályázat

Motivációs levél

Fiatal villamosmérnökként azért szeretnék a KIBU-ban dolgozni, mert szeretném felszabadítani azokat a kreatív energiákat magamban, amiket az egyetemi oktatás keretein belül nem hasznosíthatok. Érdeklődési köröm nagy részét lefedik a KIBU által gondozott kutatási területek, ezért úgy gondolom, hogy igen gyümölcsöző kapcsolatot építhetnénk ki. Szabadidőmben mindig azt tervezgetem, hogy milyen kütyüt építsek legközelebb, de a teljes megvalósításra ritkán kerül sor. Ezt szeretném gyökeresen felforgatni, mert úgy érzem, hogy ebben az életszakaszban nem a céltalan tervezgetés, hanem a próbálgatás és az alkotás az én feladatom. A KIBU-ban olyan innovatív projekteken szeretnék dolgozni, amelyek egyszerűen, de nagyszerűen megkönnyíthetik meg az emberek mindennapi életét. Ha ez nem is sikerülne, akkor legalább mókások és valami jópofa, egyedi ötleten alapulnak. Úgy gondolom, ha másért nem, ezért érdemes felkelni minden nap. Azért is tartom számomra kiváló lehetőségnek a KIBU-t, mert nem csak hozzám hasonló mérnökökkel, hanem teljesen más gondolkodású emberekkel végezhetek közös munkát, amiben mindnyájunknak nagy öröme lelik. Igen kedvező, hogy a kutatást az egyetemi tanulmányok mellett végezhetem. A beágyazott elektronikus rendszerek tervezéséhez értek, amely tudás és tapasztalat kiválóan használható a legbolondosabb, elektronikát kívánó ötletek gyors megvalósítására. Szívesen kipróbálnám magam olyan projekteken is, amelyek a saját tudományomtól messze visznek, viszont sokat tanulhatok belőlük. Egy nagy, de felelősségteljes játéknak fogom fel a KIBU-ban folytatott munkát, amihez úgy gondolom, én is konstruktívan hozzá tudok járulni azzal, hogy anyagba tudom önteni az ötletet.

Gondolatok, továbbfejlesztési lehetőségek

Rendkívül tetszik a Safety Belt, mint intelligens öltözködéskiegészítő gondolata. Az jutott eszembe, hogy jó lenne, ha ezt a koncepciót ismerkedésre is lehetne használni? A villamoson utazva vagy az utcán sétálgatva rengeteg olyan emberrel találkozom, akik szimpatikusak első pillantásra, de ha időt is szakítanék rá, hogy odamenjek valakihez, visszariaszt a gondolat, hogy vajon ő hogy reagálna erre a közeledésre. A Safety Belt a használója segítségére siethet az ilyen szituációkban. Az övbe néhány gombnyomással be lehetne programozni, hogy a használója nyitott-e az ismerkedésre, mint ahogy pl. msn-en a szabadságot jelző lámpácska és emellett még szimpátiatesztet is végeztethet. Utóbbit úgy értem, hogy a készülékekbe be lehetne programozni olyan információkat, amelyek alapján emberek összehasonlíthatók pl.: kor, nem, zenestílus, hobbi jellege, foglalkozás, kizáró tényezők másikkal szemben, stb.. Egy szoftver segítségével a mobiltelefonokkal is képes a Safety Belt kommunikálni, ezért nem csak övek viselői, hanem telefontulajdonosokkal is felvehető a kapcsolat. Úgy képzelem el a használatot, hogy az öv első viselésekor mobilomról vagy laptopomról feltöltöm a rám jellemző információkat az övre és minden alkalommal, amikor viselem, az ismerkedésre való hajlandóságom alapján beállítom az övemet. Mondjuk, legyen teljes szabadjelzés. Az utcán találkozom egy szimpatikus lánnyal, akinek szintén van ilyen öve, de kicsit szomorkásabb a hangulata máma, ezért ő csak sárgára állítja a jelzését. Ezzel azt jelzi, hogy csak olyan emberekkel szeretne érintkezni, akik átmennek a szimpátiatesztjén. A két öv automatikusan elvégzi a kölcsönös szimpátiatesztet és ha megfelelő találati arányt mutatnak az alanyok egymás iránt, akkor jeleznek. Az övek egyértelmű jelzéssel, például azzal, hogy egyforma színűre változnak, kijelölik a párt, amihez később esetleg többen is csatlakozhatnak attól függően, hogy párkeresést, vagy ismerkedést állítottak be a felek.

A társasággal zenélés mindenféle hangszer nélkül remek kikapcsolódás, ez rendkívül tetszik a (b)AR-ban. A használatban szerintem kis gondot okozhat, hogy a matricát a pohár aljára ragasztom, akkor egyrészt elkoszolódhat, elázhat, másrészt csak akkor lehet vele szórakozni, ha már kiittam a pohár tartalmát. A játék kiegészítéseként arra gondoltam, hogy mivel vélhetően nem mindenki tud azon a hangszeren játszani, aminek a képét a pohara aljára ragasztottak, főleg nem absztrakciójában, egy kis segítségre lenne szükség a játékhoz. Ezt úgy gondolom kivitelezni, hogy az asztaltársaság rendelkezésére állna egy kijelző, ami egy karaoke-géphez vagy egy guitar hero konzolhoz hasonlóan vizualizációval segítene a játékosoknak abban, hogy használják a „hangszerüket”.

Az exoskeleton-nel kapcsolatban arra gondoltam, hogy milyen lenne, ha egy légzenekart hoznánk létre a segítségével. Több ember alkotná a zenekart, mindegyikhez másik hangszer tartozna és akár tartanak valamit a kezükben, akár nem együtt hoznának létre zenét. Esetleg lehetne egy karmester is, aki több hangszerért is felel. Nagyon tetszett a tánc által kreált zene ötlete, amit a honlapon olvastam.

A 3D vetítés kapcsán jutott eszembe egyszerű 3D-s „kijelző”. Olyasmi megjelenítésre lenne alkalmas, amivel a csillagok háborújában találkozhattunk, egy kisebb térfogatban 3 dimenziós képet adna. A felépítés nagyon egyszerű, egy hengerpaláston különböző mélységekben elhelyezett RGB LEDeket megfelelően vezérelve és a hengert gyorsan forgatva oldalról nézve, ha jól gondolom, térhatású kép adódik. Általánosságban igen szívesen foglalkoznék kép és hang teremtésével, érdekel a multi-touch technológia is.